

Arrest

nr. 323 750 van 21 maart 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HEYVAERT
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. SWERTS, die *loco* advocaat P. HEYVAERT verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Nigeriaans staatsburger van Urhobo-origine geboren in Ekpan, Warri in Delta State in Nigeria op [...] september 1993. U woonde in Ekpan samen met uw ouders.

Toen u opgroeide ontdekte u dat u graag de kleren van uw moeder aan deed en als uw tantes op bezoek kwamen, deden ze u make-up aan. Toen u rond de tien à twaalf jaar was, was u liever bij mannelijke dan bij vrouwelijke vrienden. In 2008, toen u veertien à vijftien jaar oud was, speelde u een spel met een mannelijke vriend, P., dat u “vader en moeder” noemde. U was de vader en hij de moeder. U kuste P. tijdens dit spel. De vriend van de broer van P. zag dit en kwam naar uw familie met zijn vriendengroep. Uw vader kwam naar buiten om met hem te praten. Ze sloegen u en uw vader.

Jullie werden beiden naar het ziekenhuis gebracht, waar uw vader stierf. Uw gemeenschap vernielde uw huis. U en uw moeder verhuisden naar een vriend. Er werd u verteld dat er een demon in u zat. Uw moeder bracht u naar therapie in de kerk en u werd gedoopt. Binnen in u veranderde er echter niets. U was

aangetrokken tot de twee geslachten. U studeerde twee jaar lang nautische wetenschappen aan de Delta State School of Marine Technology. Tijdens uw studies had u twee verschillende relaties met mannen en één met een vrouw. U studeerde af in 2017. Rond 2018 of 2019 ging u alleen wonen in Ekpan. Na uw studies werkte u vier jaar lang als kraanoperator op schepen tot 11/06/2020. U was in het kader van uw werk vaak op zee. In 2020 verloor u uw job waarna u verhuisde naar Ajeh nabij Lagos. In Lagos sloot u zich in augustus 2021 aan bij Diamond, een LGBTQ-organisatie. U woonde twee bijeenkomsten van de organisatie bij. Op 31 december 2021 woonde u een nieuwjaarsfeestje bij van Diamond in het Felinco hotel in Lagos. Jullie werden betrappt door de politie. Een deel van de mensen werd opgepakt, maar u kon vluchten. De namen van aanwezigen begonnen doorgegeven te worden aan de politie. De volgende zeven maanden verbleef u afwisselend in uw huis en in hotels.

Op 7 juli 2022 verliet u Nigeria met het vliegtuig. U kwam de volgende dag via een tussenstop in Nederland aan in Frankrijk. U had een visum gekregen voor Frankrijk. U verbleef een week in Frankrijk waarna u rond 19 juli 2022 aankwam in België. Op 2 augustus 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in in België.

U vreest dat u bij terugkeer naar Nigeria door de overheid gestraft zal worden omwille van uw biseksuele geaardheid en betrokkenheid bij een LGBTQ-organisatie.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u verschillende documenten neer. Een attest dat aantoont dat u twee vragenlijsten heeft ingevuld waaruit geconcludeerd wordt dat u symptomen heeft van depressie en post traumatische stress, drie foto's van uw vernielde huis, een artikel van de krant Vanguard, een interview van uzelf in de krant Le Soir, een badge van de Delta State School of Marine and Technology, vier badges van uw werk en veertien certificaten gelinkt aan uw werk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

U legt een attest voor waaruit blijkt dat u volgens de Beck Depression Inventory-I DB zelftest symptomen vertoont van gemiddelde depressie wat zich onder meer vertaalt in slaapproblemen, pessimisme, droefheid, zelfdeprecie, sociaal isolement, verlies van eetlust, vermoeidheid en gezondheidsproblemen. Hetzelfde attest toont ook aan dat u volgens de Posttraumatic Checklist Scal – PCLS een significante score van 34 heeft behaald wat suggereert dat u onder andere gedachten en dromen heeft die gelinkt zijn aan de stresserende gebeurtenis, slaapproblemen, symptomen van intrusie, ontwijking en symptomen van herbeleving. Het attest betreft dus louter een oplijsting van symptomen op basis van zelftesten en berust aldus louter op uw eigen verklaringen hieromtrent. Er blijkt geenszins uit dat er objectief is vastgesteld door een arts dat u werkelijk post-traumatische stress of depressie heeft noch in welke mate u hierdoor gehinderd zou zijn, noch wordt concreet aangegeven welke specifieke steunmaatregelen dienen in acht genomen te worden in het kader van een persoonlijk onderhoud, dan wel dat een persoonlijk onderhoud onmogelijk zou zijn. Deze stukken zijn bijgevolg niet van die aard om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Nigeria, wegens vrees voor vervolging omwille van uw seksuele geaardheid.

In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u biseksueel bent. Hoewel het CGVS constateert dat het niet evident is de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert biseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het CGVS mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de

door uw geschetste context te objectiveren omdat uw verklaringen op essentiële punten vaag en onwaarschijnlijk waren.

1) Uw algemene kennis over de LGBTQ-gemeenschap en rechten in Nigeria bleek oppervlakkig.

- U weet dat de Same Sex Marriage Prohibition Act ongeveer in 2014 in werking trad en dat ze maximum gevangenisstraffen van 14 jaar voorschrijft, maar u kent niet de naam van deze wetgeving en weet niet dat ze verschillende straffen voorschrijft voor verschillende daden. U zegt dat het algemeen hetzelfde is (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 01/07/2024, p. 6). Dit is niet het geval. Zo is het huwelijk tussen twee personen van hetzelfde geslacht wel strafbaar met 14 jaar gevangenis, maar zijn onder andere de deelname aan een homoseksuele vereniging, uiting van een homoseksuele liefdesrelatie elk strafbaar met tien jaar gevangenisstraf (zie blauwe map, 1). Gelet op uw eerdere beweerde problemen in 2008 en uw relaties met mannen op latere leeftijd mag verwacht worden dat u zich gedurende de ruwweg acht jaren tussen deze wetgeving en uw vertrek uit Nigeria op zijn minst bewust zou zijn van het feit dat uw seksuele handelingen en aansluiting bij een LGBTQ organisatie niet met veertien jaar maar met tien jaar gevangenisstraf zouden kunnen bestraft worden.

- U kent niet de naam van andere LGBTQ-organisaties in Nigeria. U stelt dat u dit niet weet, omdat u voorzichtig was (CGVS, p. 11). Dit is geen geloofwaardige uitleg voor deze lacune in uw kennis, aangezien u zelf lid was van een LGBTQ-organisatie in Nigeria. Bovendien zijn de namen van verschillende LGBTQ-organisaties in Nigeria gemakkelijk te vinden op het internet, wat u in staat zou stellen om er informatie over te hebben vergaard zonder risico in Nigeria of zelfs in België (zie blauwe map, 2). U gaf nochtans aan dat u wel online op zoek ging naar informatie over gay seks (CGVS, p. 8-9).

Het kan verwacht worden dat u als biseksueel en lid van een LGBTQ-organisatie in Nigeria beter op de hoogte zou zijn van de LGBTQ-gemeenschap en hun rechten alsook de concrete bestraffing in uw land van herkomst. Dat u dit niet bent, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw seksuele oriëntatie.

2) Uw verklaringen over de ontdekking van uw biseksualiteit na uw eerste kus met P. en uw levensomstandigheden hierna overtuigden niet:

- U blijft vaag over de gevoelens die u ervaarde toen u ontdekte dat u aangetrokken was tot P.. U gevraagd hoe u er zich van bewust werd dat u zich aangetrokken voelde tot P. stelt u dat u op uw gemak was en dat het moment leuk was. U gevraagd of u nog andere emoties had toen u besepte dat u P. leuk vond, zegt u dat u het niet echt kan vertellen omdat u toen nog minderjarig was. Verder stelt u enkel dat u wilde ontdekken en meer wilde. Er kan nochtans verwacht worden dat u op meer genuanceerde, doorleefde en uitgebreide wijze kan vertellen over de emoties die u toen voelde. Zeker omdat u op dat moment toch al vijftien jaar oud was en dat dit volgens uw eigen verklaringen het moment betreft dat u zich voor het eerst bewust werd dat u zich aangetrokken voelde tot mannen (CGVS, p. 8).

- U weet niets over P.. U kent zijn achternaam niet en geeft hiervoor als verklaring dat u toen nog klein was en dat de meeste namen van uw land moeilijk zijn. Dit is geen afdoende verklaring (CGVS, p. 21). Op het moment van de kus was u al vijftien jaar oud. Bovendien bent u zelf Nigeriaan waardoor verwacht zou kunnen worden dat u een naam uit uw eigen land zou kunnen onthouden. U verder gevraagd of u nog iets over P. weet moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.21).

- U wist evenmin met zekerheid wat er met P. gebeurde na jullie kus. Hij werd misschien geslagen maar u vermoedt dat hij niet gestraft werd omdat zijn broer voor de gemeenschap werkte (CGVS, p. 21). Dat P. er zo makkelijk van af kwam, klemmt reeds met de algemene informatie over de bestraffing van dergelijke handelingen en hoe dan ook is het vreemd dat u niet met zekerheid wist wat er nog met hem gebeurde.

- Uw vader zou in 2008 gedood zijn ten gevolge van deze kus, uw huis werd geplunderd en u werd door uw eigen familie als zwart schaap beschouwd (CGVS, p. 10). U werd sindsdien ook gemeden door iedereen van uw gemeenschap (CGVS, p. 10). Toch bleef u blijkaar in Ekpan wonen tot 2020, werkte u uw middelbaar en bijkomend een matrozenopleiding af, werkte u vier jaar lang als kraanoperator en kocht u er uw eigen woning in 2018 of 2019 (CGVS, p. 4). U verhuisde pas naar Lagos in 2020 nadat u – volgens u omwille van uw geaardheid – uw job verloor (vragenlijst CGVS d.d. 14/09/2022, vraag 3.5). Deze door u geschetste levensomstandigheden zijn allesbehalve plausibel en klemmen geheel met uw bewering dat uw hele gemeenschap op de hoogte was van uw kus en zich aldus niet wenste te associëren met u (CGVS, p. 10).

Uw onbestaande kennis over P., de vaagheid met dewelke u uw emoties beschrijft en uw hoogst onwaarschijnlijke verklaringen over uw levensomstandigheden in de periode hierna doen verder afbreuk aan het geloof dat gehecht kan worden aan de seksuele oriëntatie die u beweert te hebben.

3) *U bezit zeer weinig kennis over de mensen met wie u relaties had en kan er niet doorleefd over vertellen:*

- Over uw eerste vriend, Ph., weet u enkel dat hij van uw staat was, maar niet van uw gemeenschap, dat hij enig kind was en verwend werd door zijn ouders en dat hij toen hij jonger was misbruikt is door een oudere man. U twee maal gevraagd of u nog iets over Ph. weet, antwoordt u telkens negatief. U kan u zijn volledige naam niet herinneren, omdat die niet gemakkelijk was (CGVS, p. 14). Verder kent u niet de naam van de ouders van Ph., weet u niet hoe Ph. ontdekte dat hij homoseksueel was (CGVS, p. 15), ook al was hij van in het begin open met u over zijn seksualiteit (CGVS, p. 14).*

- De manier waarop u Ph. ontmoette is ongeloofwaardig in de Nigeriaanse context waar homofobie de norm is en homoseksuele relaties streng bestraft worden (zie blauwe map, 1). U vertelt dat Ph. al heel open met u was over zijn seksualiteit vanaf de eerste dag dat jullie elkaar ontmoetten. U weet echter niet hoe dat Ph. wist dat hij tegen u kon vertellen dat hij homoseksueel was, maar zegt dat het misschien was omdat u een warme groet gaf (CGVS, p. 14-15). Het is ongeloofwaardig dat u geen idee heeft hoe dat Ph. wist dat hij tegen u kon vertellen dat hij homoseksueel was. Verder is het onwaarschijnlijk dat het geven van een warme groet, voldoende zou zijn in de Nigeriaanse context om tegen een vreemde zo snel en zo openlijk te vertellen dat hij homoseksueel is gelet op de ernst van de mogelijke gevolgen. Sterker nog, u denkt dat enkel zijn ouders op de hoogte waren van zijn seksuele geaardheid omwille van eerder seksueel misbruik (CGVS, p. 15) waardoor het des te frappanter is dat Ph. tegen u wel zo snel en openlijk vertelde over zijn homoseksuele geaardheid.*

- Over uw tweede vriend, J., weet u enkel dat hij voor marine ingenieur studeerde en verder niets. U weet niet wat de naam van de moeder van J. was, u weet niet wie zijn broers of zussen zijn, u weet niet of hij het eerste kind was van zijn ouders of niet en u weet niet hoe hij ontdekte dat hij homoseksueel was. Toch zegt u dat u hem op een bepaald moment bijna elke dag ontmoette (CGVS, p. 16-17). Dat geen van deze onderwerpen ooit ter sprake kwam is allerm minst plausibel.*

- Dat J. over uw geaardheid leerde toen hij een telefoongesprek tussen u en Ph. hoorde terwijl J. voor uw deur stond (CGVS, p. 16) getuigt eveneens van een onvoorzichtigheid in uw hoofde die moeilijk verenigbaar is met de Nigeriaanse context.*

- U stelt dat u aan de vriendin waarmee u een relatie had na Ph. en J. verteld heeft over uw eerdere relatie met Ph.. Nadat u haar dit vertelde, verbrak ze de relatie en ging ze naar Lagos. U gevraagd of u veiligheidsmaatregelen nam voor u zelf nadat u haar dit verteld had antwoordt u negatief. U dacht dat "als het gebeurt, gebeurt het". Het maakte u niet uit. Dit is opnieuw een houding die onverenigbaar is met de Nigeriaanse context (CGVS, p. 21).*

Het feit dat u zo weinig weet over uw partners en dat u onwaarschijnlijke handelingen uitvoerde in de Nigeriaanse context ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

4) *U maakte uw lidmaatschap bij de LGBTQ-organisatie Diamond niet aannemelijk:*

- U bent inconsistent in uw verklaringen over twee leden van de groep, E. en G.. Aan de ene kant vertelt u dat u deze twee leden van de groep kent omdat ze actiever waren in de groep en vrijer waren. Ze kwamen ook vaker naar de bijeenkomsten (CGVS, p. 19).*

Het is dan ook opmerkelijk dat u daarna vertelt dat u geen idee heeft over het leven van G. en dat u zegt dat het enige wat E. gaf, een korte introductie van zichzelf was. Los daarvan gaven jullie niet meer details over jullie zelf (CGVS, p. 20).

- U legt geen enkel (begin van) bewijs neer van uw lidmaatschap.*

5) *U maakt uw aanwezigheid op het feest van de Diamond organisatie waar leden van de organisatie werden opgepakt niet aannemelijk:*

- U gevraagd om het feest te beschrijven vertelt u dat er geen thema was en dat het een open feest was voor iedereen. U gevraagd om nog iets te vertellen over het feest, kunt u niets verder zeggen (CGVS, p. 20).*

- U weet niet of de zaal geboekt was of niet (CGVS, p. 19). Dit getuigt van weinig interesse in de werking van de organisatie waar u zelf lid van was.*

- U vertelt dat er geen voorzorgsmaatregelen genomen werden door u of andere leden van de organisatie om met het gevaar van zo een feest om te gaan, want jullie kenden de mensen in de groep. Andere mensen in het hotel wisten niet over jullie geaardheid. Het was een open feest en jullie waren niet voorzichtig want bij crossover heeft iedereen plezier en geslacht maakt niet uit. Het was zelfs het idee om u te mengen met andere mensen (CGVS, p. 19). Volgens vertegenwoordigers van The Initiative for Equal Rights (TIERS) en International Centre For Advocacy on Rights to Health (ICARH) vinden evenementen van de LGBTQ-gemeenschap in Nigeria echter plaats op vertrouwelijke of privéplaatsen omdat het risico op arrestatie anders te groot zou zijn (zie blauwe map, 1). Uw verklaring dat jullie geen voorzorgsmaatregelen namen op het feest waar u aanwezig was, dat het een plaats was waar iedereen kon komen en dat het zelfs de bedoeling was om zich te mengen met andere mensen is onwaarschijnlijk in de Nigeriaanse context.
- U weet niet wie er op het feest aanwezig was behalve Pa., E. en G., terwijl u zelf vertelde dat er meer dan dertig mensen aanwezig waren (CGVS, p. 12, 19)
- U weet niet welke mensen die aanwezig waren op het feest, opgepakt zijn door de politie. U weet zelfs niet welke namen voorkomen in het artikel dat u zelf neerlegde (CGVS, p. 18). In het artikel staat echter vermeld dat Fu.A., N.O., G.Ol., 'Na.Ez.' en Am.Nd. gearresteerde personen waren die de krant kon interviewen (zie groene map, 19). **De vaststelling dat u niet eens de moeite deed om u te vergewissen van de inhoud van het artikel dat u zelf neerlegt ter staving van uw verzoek doet bovendien op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid en ernst van uw vrees.**
- U vertelt dat u niemand kon bereiken om te weten wat er met de andere mensen gebeurd is na de politie-inval, omdat uw gsm in het hotel achterbleef en u dus van geen enkel lid van de diamond-organisatie nog de contactgegevens heeft. Buiten Pa. die u online heeft opgezocht en niet heeft gevonden, heeft u geen pogingen ondernomen om de andere leden van de organisatie te vinden (CGVS, p.22). Deze desinteresse in het lot van de andere leden van de organisatie waar u lid van was, is opmerkelijk.
- U verbleef na de raid op het hotel op 31 december 2021 nog zes of zeven maanden in Nigeria, waarbij u afwisselde tussen een hotel en uw huis (CGVS, p. 18-19). Dat u vreesde dat de Nigeriaanse autoriteiten u op het spoor waren maar vervolgens maandenlang terug naar huis keerde, overtuigt wederom niet.

Uw zeer beperkte kennis over het feest en de onwaarschijnlijke beschrijving van hoe het er aan toe ging, ondergraven verder de geloofwaardigheid van de door u beweerde seksuele geaardheid.

Uit het voorgaande volgt dat het CGVS geen geloof kan hechten aan uw verklaringen omtrent uw bisexualiteit.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het psychologisch attest heeft geen invloed op de vaststellingen omtrent uw seksuele oriëntatie of wat er zich afspeelde in Nigeria. Van de foto's van het vernielde huis is onmogelijk na te trekken waar, wanneer en in welke context ze getrokken werden. Uw schoolbadge, uw vier werkbades en uw veertien certificaten gelinkt aan uw werk zeggen niets over uw seksuele oriëntatie.

Het artikel in de krant Vanguard maakt geen enkele melding van uw aanwezigheid op het feest waar u beweerde te zijn. Zoals hierboven reeds aangehaald bleek u ook niet op de hoogte van de inhoud van het artikel. Wat het artikel van Le Soir betreft moet worden opgemerkt dat dit Belgisch artikel werd doorgestuurd door uw advocaat zonder enige duiding. U kwam zelf niet terug op dit artikel toen u werd gevraagd of er nog iets gebeurde in verband met uw problemen na uw vertrek uit Nigeria (CGVS, p. 6). Dit artikel betreft louter uw verklaringen en kan de ongeloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie niet herstellen, noch zijn er enige concrete indicaties dat uw familie of andere personen in Nigeria op de hoogte zouden zijn van dit Belgische artikel, opgesteld in het Frans, enkel beschikbaar voor abonnees van Le Soir, waarin u overigens niet bij achternaam wordt genoemd. Het artikel kan deze appreciatie aldus niet beïnvloeden.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO**

Country **Guidance** **Note:** **Nigeria** **van** **oktober** **2021**
<https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Lagos en Delta State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaten Lagos en Delta State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- artikel 1, 2 van de Vluchtelingconventie van 1951 ondertekend te Genève; artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en volgende van de wet van 15 december 1980;
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen);
- de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980".

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"1. **SAMENVATTING VAN DE MOTIEVEN VAN DE BESTREDEN BESLISSING**

[...]

2. **BEOORDELING VAN DE NOOD AAN INTERNATIONALE BESCHERMING: BETWISTING MOTIEVEN BESTREDEN BESLISSING**

Voorafgaand, over de bewijslast en het voordeel van de twijfel in asielzaken, en zeker wat betreft de seksuele geaardheid, moet opgemerkt worden dat deze met de nodige voorzichtigheid en flexibiliteit beoordeeld dient te worden.

Zo bevindt de verzoeker om internationale bescherming zich in een bijzonder kwetsbare situatie. Hij bevindt zich in een vreemde omgeving en moet zijn asielrelaas voorleggen aan de autoriteiten van een land waar hij geen enkele affiniteit mee heeft, waardoor er aanzienlijke praktische en psychologische obstakels kunnen optreden. Ook dient er rekening gehouden te worden met belangrijke persoonlijke, familiale en culturele factoren die het asielrelaas sterk kunnen beïnvloeden.

In casu is dit temeer het geval gezien de specifieke kwetsbare situatie van verzoeker.

[...]

2.1. Wat de algemene kennis over de LGBTQ-gemeenschap en -rechten in Nigeria betreft

Verwerende partij meent in de bestreden beslissing ten eerste dat verzoeker niet voldoende op de hoogte is van de LGBTQ-gemeenschap en hun 'rechten', alsook de concrete bestraffing in Nigeria, wat de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn seksuele oriëntatie ondergraaft. Het stelt dat verzoeker wel weet dat de Same Seks Marriage Prohibition Act ongeveer in 2014 in werking trad en dat ze maximum gevangenisstraffen van 14 jaar voorschrijft (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 6-7) maar dat hij de naam ervan niet kent en niet weet dat verschillende daden bestraft worden met verschillende straffen.

Verwerende partij meent te mogen verwachten van verzoeker dat hij zich bewust zou moeten zijn van het feit dat seksuele handelingen met personen van hetzelfde geslacht en aansluiting bij een LGBTQ-organisatie niet met 14 jaar maar met 10 jaar gevangenisstraf bestraft kunnen worden.

Verzoeker heeft inderdaad verklaard dat deze straffen in het algemeen dezelfde zijn (notities persoonlijk onderhoud, p. 6) en meent dan ook dat verwerende partij niet gevolgd kan worden met een dergelijk motief. Verzoeker liet namelijk wel degelijk blijken goed op de hoogte te zijn van deze wetgeving en de straf van 14 jaar voor 'biseksualiteit' die erin opgenomen is: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Bovendien stelde hij ook dat het ongeveer 10 jaar geleden was dat deze wet 'bestaat' – om de terminologie van de protection officer over te nemen, die niet sprak over de inwerkingtreding ervan maar louter over het bestaan ervan: : [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Het motief dat verzoeker niet kon verduidelijken dat er verschillende straffen voor verschillende daden in opgenomen werden, is niet ernstig.

De kennis van de strafwet en de specifieke strafbepalingen die daarin worden opgenomen omtrent bepaalde daden die volgens deze wet strafbaar zijn, zijn allerminst determinerend om zich uit te spreken over iemands seksuele oriëntatie indien iemand, zoals in casu, minstens op de hoogte is van het strafbare karakter ervan, het bestaan van de wetgeving en de periode waarin deze werd aangenomen én de maximumstraffen die er voor een 'afwijkende' seksuele oriëntatie werden opgenomen.

Het is daarbij een stereotype dat SOGI-verzoekers de wetten en straffen in hun land van herkomst kennen, enerzijds wanneer ze daar verblijven en anderzijds op het moment van hun persoonlijk onderhoud in hun asielprocedure.

Het is zeker niet voldoende om de seksuele geaardheid van de persoon in twijfel te trekken louter en alleen op dit punt. Het betreft aldus een niet-doorslaggevend detail.

Ten tweede meent verwerende partij dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker, die stelde hier voorzichtig mee te zijn, geen namen kent van andere LGBTQ-organisaties in Nigeria, omdat hij zelf lid was van een LGBTQ-organisatie.

Verzoeker ziet niet in op welke manier hij hieromtrent niet geloofwaardig zou geacht kunnen worden, in de mate dat hij verklaarde hier voorzichtig mee om te gaan en dus voorzorgsmaatregelen nam (zie ook verklaringen infra): [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Bovendien dient zijn eigen 'lidmaatschap' bij een LGBTQ-organisatie in de juiste context geplaatst te worden, wat verwerende partij duidelijk nalaat te doen. In plaats daarvan kiest het ervoor om te laten uitschijnen dat deze organisatie een klassieke, traditioneel georganiseerde en formele organisatie was, terwijl dit allesbehalve het geval blijkt te zijn.

Uit verzoekers verklaringen komt duidelijk naar voren dat deze 'organisatie' een losse nietgeorganiseerde, noch gestructureerde groepering van een aantal gelijkgezinde personen die zich uitsluitend via WhatsApp organiseerde, die bestond uit amper 25 personen en waarvan verzoeker nota bene amper een jaar lid is geweest, zonder daar een organiserende rol in gehad te hebben: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Uit deze verklaringen blijkt dan ook dat de publieke 'organisatie' van een clandestiene groep van personen met een 'andere' seksuele oriëntatie allesbehalve een evidentie is in de Nigeriaanse maatschappelijke context. De notie van vrijheid van vereniging voor dergelijke groeperingen is onbestaande.

Er moet nogmaals benadrukt worden dat deze 'organisatie' louter uit een WhatsApp-groep bestond waarin gelijkgezinde personen zich – op een min of meer anonieme manier – trachtten te organiseren om met elkaar af te spreken, bijeenkomsten te organiseren en te chatten in een gesloten online chatgroep waar zij, zoals verzoeker, enkel door een gemeenschappelijk contact toegang toe konden krijgen, waardoor het aantal personen in die groep dus erg beperkt was.

Zoals verzoeker verklaarde, blijkt dat personen in dit soort groepen hun anonimiteit en privacy trachtten te beschermen, minstens door zo weinig van hun eigen identiteit prijs te geven, gezien de (strafrechtelijke) risico's die ze lopen als hun echte identiteit aan het licht komt en ze geïdentificeerd kunnen worden als bv. homo- of biseksueel.

De bijeenkomsten die ze organiseerden, vonden een keer per maand plaats en werden door verzoeker, die slechts twee keer naar zo'n ontmoeting is gegaan, hang outs genoemd [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Uit deze verklaringen kan afgeleid worden dat verzoeker op een spontane en overtuigende manier een doorleefde indruk heeft gegeven van de manier waarop personen met een seksuele oriëntatie die strafbaar is in Nigeria zich organiseren en groeperen.

Verder werd verzoeker hier niet over bevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud, noch werd in de bestreden beslissing met de nuance van zijn verklaringen over de manier waarop deze 'organisatie' georganiseerd werd, afdoende rekening gehouden.

De verklaringen van verzoeker hierover zijn voldoende consistent en coherent en dienen dan ook als geloofwaardig beschouwd te worden.

Een louter gebrek aan kennis van andere LGBT-organisaties in Nigeria als zogenaamde objectieve rechtvaardiging om een gebrek aan geloofwaardigheid vast te stellen, kan in die zin niet overtuigen.

Bovendien merkt verwerende partij zelf op dat "de namen van verschillende LGBTQorganisaties in Nigeria gemakkelijk te vinden op het internet", wat verzoeker "in staat zou stellen om er informatie over te hebben vergaard zonder risico in Nigeria of zelfs in België". Dit motief is nietszeggend omdat verwerende partij hiermee aangeeft dat verzoeker dit had kunnen instuderen, quod non in casu, op basis waarvan zijn verklaringen dan wél geloofwaardig zouden geweest zijn? Hieruit blijkt nogmaals het absurde gewicht dat aan dergelijke 'objectieve kennis' gegeven wordt in plaats van een dergelijk onderwerp te onderzoeken van uit de leefwereld en persoonlijke ervaringen, op basis van de specifieke verklaringen, van de persoon die ze heeft meegemaakt.

De 'oppervlakkige' algemene kennis over de LGBTQ-gemeenschap en -rechten in Nigeria overtuigt aldus allerm minst als motief om verzoekers geloofwaardigheid over zijn seksuele geaardheid in twijfel te trekken. Een dergelijke beoordeling is dan ook niet ernstig te noemen.

2.2. Over zijn verklaringen over de ontdekking van zijn biseksualiteit en zijn levensomstandigheden daarna

Verwerende partij meent ten eerste dat verzoeker 'vaag' blijft over de gevoelens die hij ervaarde toen hij ontdekte dat hij zich aangetrokken voelde tot P.. Verwerende partij meent daarbij dat van verzoeker verwacht kan worden dat hij hier op 'meer genuanceerde, doorleefde en uitgebreide wijze' over zou kunnen vertellen, zeker omdat hij op dat moment toch al (amper!) 15 jaar oud was.

Verzoeker antwoordde tijdens het persoonlijk onderhoud inderdaad het volgende op de volgende vragen: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Verzoeker benadrukte dat hij toen, tijdens die allereerste spontane en accidentele kus, inderdaad nog minderjarig was en dus nog veel te jong om dit soort emoties een plaats te geven, zeker in de Nigeriaanse maatschappelijke context. Dat hij meer wilde en dit verder wilde ontdekken, benadrukt bovendien sterk zijn gevoel dat hij toen nog geen uiting kon geven aan die gevoelens en emoties, behalve dat hij dit als een aangename ervaring beschouwde, maar ook dat zijn emoties toen onstabiel waren, als gevolg van het feit dat hij de ontdekking van zijn seksuele oriëntatie allesbehalve vrij en open kon beleven doordat hij integendeel onmiddellijk de nadelige gevolgen van de manier waarop dit gezien wordt in Nigeria heeft moeten meemaken: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Verwerende partij maakt hierbij volstrekt abstractie van de gevolgen die deze gebeurtenissen hebben gehad op het leven van verzoeker, die hierdoor niet alleen zijn vader verloren is maar ook door naar de kerk gestuurd te worden door zijn moeder in de hoop 'gezuiverd' te kunnen worden van de 'demonen' die zich in hem genesteld hadden. Daarnaast moet ook benadrukt worden dat dit onderwerp volstrekt taboe was, niet allen in de Nigeriaanse maatschappij, maar ook binnen het gezin van verzoeker: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Verwerende partij gaat te ver door verzoeker te verwijten niet meer 'genuanceerd, doorleefd en uitgebreid' over zijn emoties op dat moment te kunnen vertellen, zonder rekening te houden met deze verklaringen die de context van zijn ontdekking en zijn gevoelens verduidelijken en nuanceren.

Dat verzoeker ten tweede niets over P., noch over wat er daarna met hem gebeurde, wist te vertellen, is niet onlogisch gezien het accidentele, eenmalige karakter van de kus, de gevolgen van deze gebeurtenis en de afstand die onmiddellijk daarna van hem genomen werd: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

De verklaringen van verzoeker over zijn eerste ontdekking van zijn biseksuele oriëntatie zijn in het licht van de omstandigheden, zijn levensloop en de latere gebeurtenissen van ondergeschikt belang om de waarachtigheid van zijn biseksuele oriëntatie te kunnen beoordelen. Verzoeker verbleef inderdaad nog tot 2020 in zijn dorp, hoewel hij werd gezien als de persoon die gemeden moest worden omwille van zijn afwijkende gedrag, maar nogmaals heeft de vaststelling dat dit mogelijk was, zonder rekening te houden met zijn verklaringen en deze te beoordelen, geen enkel belang bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn seksuele oriëntatie.

Hij verklaarde hierover namelijk: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Hieruit blijkt bovendien duidelijk dat verzoeker louter eenmalig betrappt werd als 15-jarige met een andere jongen en niet zozeer dat hij ook effectief op dat moment al zijn seksuele oriëntatie en beleving voluit als biseksueel beleefde, maar integendeel nog als een kind gezien werd wiens gedachten, ideeën en overtuigingen wel nog bijgestuurd zouden kunnen worden, zoals men er in de Nigeriaanse samenleving over lijkt te denken.

Daarnaast moet nog vastgesteld worden dat verzoeker wel degelijk op zeer doorleefde, gedetailleerde en overtuigende wijze verklaringen heeft afgelegd over het eerdere (de eerste aanrakingen of afwijkende gedachten die hij ervaarde als het ware) en het verdere van de ontdekking, beleving en ontwikkeling van zijn seksuele oriëntatie, ook op latere leeftijd, waaruit duidelijk blijkt dat hij pas toen ten volle het 'seksuele spectrum' leerde te begrijpen: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Deze verklaringen, die nochtans verdere nuance en verduidelijking verschaften over verzoekers ontdekking en prille beleving van zijn biseksuele oriëntatie, werden volstrekt buiten beschouwing gelaten in de bestreden beslissing en niet aan een beoordeling onderworpen, wat aantoonde hoe selectief en onzorgvuldig verwerende partij de motieven van de bestreden beslissing heeft voorbereid.

2.3. Over de relaties die verzoeker heeft gehad

Volgens verwerende partij weet verzoeker zeer weinig over de mensen met wie hij relaties heeft gehad en kan hij er niet doorleefd over vertellen.

Aansluitend op de verklaringen die hierboven reeds geciteerd werden, verklaarde verzoeker nochtans duidelijk dat hij weinig stabiele relaties heeft gekend (notities persoonlijk onderhoud, p. 13). Over Philip, zijn allereerste echte relatie met een man, heeft verzoeker wel degelijk een aantal zeer specifieke, gedetailleerde verklaringen afgelegd, zoals zijn verwerende jeugd, het misbruik waarvan hij slachtoffer was, hoe ze elkaar ontmoet hebben in de les (notities persoonlijk onderhoud, p. 14-15).

Verzoeker moet hierbij benadrukken dat ze helemaal niet gedurende een lange periode een relatie hebben gehad en dat het kortstondig was en dat de protection officer hier tijdens het persoonlijk onderhoud niet naar gevraagd heeft. De manier waarop hij van Philip ontdekte dat hij ook homoseksueel is, wordt op een zeer stereotiepe, subjectieve wijze beoordeeld waarbij verwerende partij geen rekening houdt met bepaalde nuances die maken dat LGBTI+ personen als het ware een extra zintuig (=gaydar) hebben om elkaar te herkennen. Volgens de definitie op de website van de organisatie çavaria is dat [...]

Ook over zijn andere relaties vertelde verzoeker, in tegenstelling tot de vaststellingen van verwerende partij, wel degelijk een aantal zeer specifieke zaken.

De manier waarop J. over verzoekers seksuele oriëntatie te weten is gekomen, getuigt niet noodzakelijk van een onvoorzichtigheid in zijn hoofd, maar werd duidelijk van context voorzien door verzoeker, die op dat moment er te goeder trouw van uit ging dat hij, op zijn kamer, helemaal alleen was en niet kon verwachten dat iemand aan de deur stond te luisteren (notities persoonlijk onderhoud, p. 16). Bovendien had hij al een vertrouwensband opgebouwd met J. wat de reden was dat die hem kwam bezoeken in zijn lodge (notities persoonlijk onderhoud, p. 16).

Met J. schetste hij zijn relatie bovendien als volgt: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Tot slot legde verzoeker ook verklaringen af over de kortstondige relatie met een man in België, wat evenmin door verwerende partij beoordeeld werd: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

2.4. Over het 'lidmaatschap' bij de 'organisatie' Diamond

Wat de beoordeling van verwerende partij van zijn verklaringen over zijn lidmaatschap bij deze 'organisatie' betreft, kan verwezen worden naar wat hier eerder over uiteengezet werd.

De motieven van verwerende partij in de bestreden beslissing onder dit punt kunnen wat dit betreft niet als afdoende beschouwd worden om op basis daarvan te oordelen dat hij zijn 'lidmaatschap' bij deze 'organisatie' niet aannemelijk zou kunnen maken.

2.5. Wat de aanwezigheid betreft op het feest van deze 'organisatie'

Een zelfde opmerking kan gemaakt worden bij de motieven die hierop betrekking hebben.

Vooraf met betrekking tot de werking van de organisatie, gaat verwerende partij er alweer te veel van uit dat dit een goed georganiseerde, gereglementeerde en wettelijke organisatie betrof die volgens bepaalde statuten of regels geleid werd.

Niets is echter minder waar, zoals hierboven uitgebreid uiteengezet werd. Daarenboven was het feest op zich niet georganiseerd als een LGBTQ-feest, maar louter als een cross over feest, wat niet meer is dan een oudejaarsfeest dat op 31 december van elk jaar gehouden wordt om het nieuwe jaar te vieren.⁴

Het is op basis van een beschuldiging en een rapportering van iemand anders binnen de gemeenschap wellicht, volgens de verklaringen van verzoeker althans, dat de politie geïnformeerd werd dat er veel LGBTQ-personen op dat specifieke feest waar verzoeker op aanwezig was, waren waardoor zij effectief het onderwerp van een politiebestorming hebben uitgemaakt.

Verder moet dan ook vastgesteld worden dat verzoeker opnieuw een aantal zeer specifieke, kenmerkende verklaringen heeft verschaft over deze gebeurtenissen: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

2.5. Wat de documenten ter ondersteuning van zijn verzoek betreft

Hoewel verwerende partij van mening is dat de door verzoeker neergelegde documenten de door haar gedane vaststellingen niet kunnen wijzigen, moet vastgesteld worden dat twee van deze documenten in het bijzonder van belang zijn bij de beoordeling van zijn geloofwaardigheid.

Zo bevestigt het krantenartikel van Vanguard ten eerste de externe consistentie van verzoekers verklaringen met een objectief bewijsstuk dat zijn verklaringen kracht bijzet.

Ten tweede moet opgemerkt worden dat verzoeker reeds bij zijn aankomst in België in een interview met Le Soir (zie ook notities persoonlijk onderhoud, p. 17) openlijk over zijn vervolging over zijn seksuele oriëntatie sprak. De motieven in de bestreden beslissing dat er 'geen concrete indicaties' zijn dat iemand in Nigeria hiervan op de hoogte is, omdat het een Frans artikel is dat enkel beschikbaar zou zijn voor abonnees van Le Soir, doet hier geen afbreuk aan vermits verzoeker duidelijk herkenbaar is op de foto die bij dit artikel gepubliceerd werd en die toegankelijk is voor niet-abonnees.

Ook in de inleiding van dit artikel en het stuk van het artikel dat voor niet-abonnees en dus iedereen toegankelijk en leesbaar is, kan al informatie vergaard worden die volstaat om verzoeker te identificeren. In de inleiding wordt namelijk vermeld dat verzoeker, genoemd bij naam én met zijn leeftijd, boven de foto waarop hij duidelijk herkenbaar afgebeeld staat, zijn land verlaten heeft omdat hij biseksueel is: [...]

Gelet op deze elementen kan aldus voldoende besloten worden dat verzoekers verklaringen over zijn biseksuele oriëntatie met deze documenten ondersteund worden en dat dit, door de zichtbaarheid die de publicatie van zo'n interview in een van de meest gelezen kranten van België kan veroorzaken, ook online, binnen de Nigeriaanse gemeenschap wel degelijk bekend kan geraken en de aandacht kan trekken.

3. REDENEN OM DE INTERNATIONALE BESCHERMING TOE TE KENNEN

Verzoeker verwijst naar de UNHCR Guidelines n°9 "Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity" van 2012, evenals naar de Yogyakarta Principles on the Application of International Human Rights Law in relation to Sexual Orientation and Gender Identity van 2007.

Meer specifiek dient er verwezen te worden naar het feit dat er een individueel onderzoek dient te gebeuren, en er afgestapt moet worden van stereotypen en vooroordelen: [...]

In het licht van voorgaanden, abstractie makende van stereotypes of niet onderbouwde stellingen, heeft verzoeker zijn seksuele geaardheid voldoende aangetoond. Hij is steeds constant geweest in zijn verklaringen over zijn homoseksualiteit en zijn verklaringen zijn geloofwaardig, rekening houdende met zijn kwetsbaarheid en de context in Nigeria.

ILGA Europe verwijst in de "Good practices related to LGBTI applicants in Europe"⁶ naar het feit dat de nadruk moet liggen op de zelf-identificatie van de persoon als LGBTI, en het risico op vervolging, zoals vooropgesteld door de Yogyakarta Principles en de UNHCR guidelines. Verweerder slaagt er niet in te weerleggen dat verzoeker zich identificeert als biseksueel, meerdere (seksuele) relaties heeft gehad met zowel mannen als vrouwen en er nog steeds heeft.

Verzoeker toont ook voldoende aan in zijn verklaringen, zoals hierboven is gebleken, dat zijn biseksuele geaardheid een onlosmakelijk deel van zijn identiteit vormt, dat het zich op jonge leeftijd heeft gemanifesteerd en dat hij dit in verschillende fasen ontdekt en ontwikkeld heeft. De individuele vrees voor vervolging van verzoekster wordt bijgevolg voldoende aangetoond. Verzoekster dient dan ook op basis daarvan de vluchtelingenstatus te verkrijgen.

Gelet op alle bovenstaande elementen meent verzoeker dat er in ieder geval voldoende elementen zijn die wijzen op een gegronde vervolgingsvrees in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet en op een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

Verzoeker meent in hoofdorde dat hij hoe dan ook in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus.

In ondergeschikte orde meent verzoeker dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In uiterst ondergeschikte orde dient de bestreden beslissing vernietigd te worden en dient te zaak teruggestuurd te worden naar het CGVS, indien Uw Raad van mening is dat bijkomende informatie vereist is."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgend stuk:

"3. Uittreksel website Le Soir van het door verzoeker voorgelegde artikel van 13 oktober 2022".

2.3. Bij aanvullende nota van 5 februari 2025 brengt verweerder landeninformatie middels URL-verwijzing bij, namelijk EUAA "Nigeria – Country Focus" van juli 2024.

Beoordeling

- 1.
- 2.
3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker volhardt in het verzoekschrift in zijn biseksuele geaardheid.

Een verzoeker om internationale bescherming kan zelden overtuigend bewijs leveren van zijn seksuele gerichtheid. Het betrekken van bepaalde vormen van bewijsmateriaal, zoals bijvoorbeeld rapporten van medisch onderzoek naar een gestelde seksuele gerichtheid en expliciet beeldmateriaal, is ook in strijd met grondrechten en de menselijke waardigheid. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van een LGBTQIA+ verzoeker dan ook van wezenlijk belang. Het is daarom aan verzoeker om vooral aan de hand van zijn verklaringen zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Hij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat hij innerlijk denkt of voelt.

Door de wijze waarop verweerder het onderzoek naar en de beoordeling van een gestelde seksuele gerichtheid heeft ingericht, werd verzoeker ook daadwerkelijk de mogelijkheid geboden om met zijn verklaringen zijn gestelde seksuele gerichtheid aannemelijk te maken. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in de context van de Nigeriaanse samenleving.

Het uitgangspunt in deze is niet dat er in alle gevallen een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden voordat verzoeker zijn seksuele gerichtheid heeft geaccepteerd. Er mag echter wel verwacht worden dat er bij verzoeker, die afkomstig is uit een land waar men LGBTQIA+ niet accepteert en waar dit strafbaar is gesteld, sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven.

Blijkens de bestreden beslissing hecht verweerder geen enkel geloof aan verzoekers beweerde biseksuele geaardheid, noch aan de hiermee gepaard gaande voorgehouden vervolgingsfeiten in Nigeria, omdat (i)

verzoekers algemene kennis over de LGBTQ-gemeenschap in Nigeria oppervlakkig is, (ii) verzoekers verklaringen over de ontdekking van zijn biseksualiteit na zijn eerste kus met P. en zijn levensomstandigheden hierna niet overtuigen, (iii) verzoeker zeer weinig kennis heeft over de mensen met wie hij relaties had en er niet doorleefd over kan vertellen, (iv) verzoeker zijn lidmaatschap bij de LGBTQ-organisatie *Diamond* niet aannemelijk maakt, en (v) verzoeker zijn aanwezigheid op het feest van de *Diamond* organisatie niet aannemelijk maakt.

De voormelde motieven zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt door verweerder terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden biseksuele geaardheid en het door hem uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Gelet op wat volgt komt verzoeker in het verzoekschrift immers niet verder dan het louter volharden in zijn biseksuele geaardheid en de voorgehouden vervolgingsfeiten in Nigeria, het herhalen en citeren van zijn eerder afgelegde en reeds beoordeelde verklaringen, het geven van *post factum* nuanceringen en toelichtingen bij zijn verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, en het bekritisseren en tegenspreken van de motieven van de bestreden beslissing.

5. Vooreerst stelt verweerder op goede gronden dat verzoekers kennis over de LGBTQ-gemeenschap en -rechten in Nigeria oppervlakkig is. De bestreden beslissing motiveert:

“• U weet dat de Same Sex Marriage Prohibition Act ongeveer in 2014 in werking trad en dat ze maximum gevangenisstraffen van 14 jaar voorschrijft, maar u kent niet de naam van deze wetgeving en weet niet dat ze verschillende straffen voorschrijft voor verschillende daden. U zegt dat het algemeen hetzelfde is (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 01/07/2024, p. 6). Dit is niet het geval. Zo is het huwelijk tussen twee personen van hetzelfde geslacht wel strafbaar met 14 jaar gevangenis, maar zijn onder andere de deelname aan een homoseksuele vereniging, uiting van een homoseksuele liefdesrelatie elk strafbaar met tien jaar gevangenisstraf (zie blauwe map, 1). Gelet op uw eerdere beweerde problemen in 2008 en uw relaties met mannen op latere leeftijd mag verwacht worden dat u zich gedurende de ruwweg acht jaren tussen deze wetgeving en uw vertrek uit Nigeria op zijn minst bewust zou zijn van het feit dat uw seksuele handelingen en aansluiting bij een LGBTQ organisatie niet met veertien jaar maar met tien jaar gevangenisstraf zouden kunnen bestraft worden.

• U kent niet de naam van andere LGBTQ-organisaties in Nigeria. U stelt dat u dit niet weet, omdat u voorzichtig was (CGVS, p. 11). Dit is geen geloofwaardige uitleg voor deze lacune in uw kennis, aangezien u zelf lid was van een LGBTQ-organisatie in Nigeria. Bovendien zijn de namen van verschillende LGBTQ-organisaties in Nigeria gemakkelijk te vinden op het internet, wat u in staat zou stellen om er informatie over te hebben vergaard zonder risico in Nigeria of zelfs in België (zie blauwe map, 2). U gaf nochtans aan dat u wel online op zoek ging naar informatie over gay seks (CGVS, p. 8-9). Het kan verwacht worden dat u als biseksueel en lid van een LGBTQ-organisatie in Nigeria beter op de hoogte zou zijn van de LGBTQ-gemeenschap en hun rechten alsook de concrete bestraffing in uw land van herkomst. Dat u dit niet bent, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw seksuele oriëntatie.”

Verzoeker citeert in het verzoekschrift zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, stelt dat hij goed op de hoogte was van de wetgeving en de straf van 14 jaar voor biseksualiteit die erin opgenomen is en wijst erop dat hij stelde dat deze wet ongeveer tien jaar bestaat. Verzoeker meent dat het feit dat hij niet kon verduidelijken dat er verschillende straffen voor verschillende daden zijn, niet ernstig is en dat de kennis van de strafwet allerminst determinerend is om zich uit te spreken over iemands seksuele oriëntatie. Daarnaast herneemt verzoeker dat hij geen namen kent van andere LGBTQ-organisaties omdat hij hier voorzichtig mee omgaat. Hij benadrukt tevens dat zijn organisatie een losse niet-georganiseerde groepering is van een 25-tal gelijkgezinde personen, die zich uitsluitend via WhatsApp organiseerden en waarvan hij amper een jaar lid is geweest. Hij verwijst naar zijn reeds afgelegde verklaringen over de organisatie en beklemtoont dat de personen in dit soort groepen anonimiteit en privacy trachtten te beschermen. Hij meent dat zijn verklaringen hierover consistent en coherent zijn en stelt dat een louter gebrek aan kennis van *andere* LGBT-organisaties in Nigeria als zogenaamde objectieve rechtvaardiging om een gebrek aan geloofwaardigheid vast te stellen niet kan overtuigen. Verzoeker stelt dat het motief dat de namen van verschillende LGBTQ-organisaties in Nigeria gemakkelijk te vinden zijn op internet nietszeggend is omdat hiermee wordt aangegeven dat verzoeker dit had kunnen instuderen.

Rekening houdend met verzoekers individuele omstandigheden en zijn voorgehouden vrees voor vervolging omwille van zijn biseksuele geaardheid, kan van verzoeker wel degelijk kan worden verwacht dat hij zich terdege zou informeren aangaande de straffen die op homoseksualiteit staan in Nigeria, alsook dat hij de naam van de wetgeving zou kennen. Gezien de *Same Sex Marriage Prohibition Act* in 2014 in werking trad

en verzoeker Nigeria pas in 2022 verliet, is immers redelijk aan te nemen dat verzoeker – die in deze periode beweerdelijk relaties had met mannen en zou zijn aangesloten bij een LGBTQ-organisatie – op de hoogte zou zijn dat deze feiten met tien jaar gevangenisstraf zouden kunnen worden bestraft.

Waar verzoeker erop wijst dat zijn verklaringen over de *Diamond* organisatie consistent en coherent zijn, gaat hij voorbij aan zijn inconsistente verklaringen over twee leden van deze groep, E. en G. (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19, p. 20).

Hoe dan ook kan niet worden aanvaard dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van het bestaan van enige andere LGBTQ-organisatie in Nigeria, noch dat verzoekers onwetendheid te wijten zou zijn aan voorzichtigheid (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Verzoeker ging immers wel online op zoek naar informatie over gay seks (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8-9). Bijgevolg valt niet in te zien dat verzoeker zich dan ook niet online informeerde over de LGBTQ-gemeenschap en organisaties in Nigeria indien hij omwille van zijn voorgehouden geaardheid een vrees heeft.

Indien een gebrekkige kennis aangaande de strafwetgeving en LGBTQ-organisaties op zich de ongeloofwaardigheid van verzoekers biseksuele geaardheid niet kan aantonen, dient te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing en de erin opgenomen motieven als een geheel dienen te worden gelezen. Verzoekers gebrekkige kennis aangaande de situatie van de LGBTQ-gemeenschap en -rechten in Nigeria vormt, in samenlezing met zijn ondoorleefde verklaringen over de ontdekking van zijn biseksuele geaardheid, over zijn relaties en over zijn voorgehouden lidmaatschap bij *Diamond*, wel degelijk een negatieve indicatie voor wat betreft de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden seksuele geaardheid.

6. Verweerder stelt terecht dat verzoekers verklaringen over de ontdekking van zijn biseksualiteit na zijn eerste kus met P. en zijn levensomstandigheden hierna niet kunnen overtuigen. De bestreden beslissing motiveert omstandig als volgt:

“• U blijft vaag over de gevoelens die u ervaarde toen u ontdekte dat u aangetrokken was tot P.. U gevraagd hoe u er zich van bewust werd dat u zich aangetrokken voelde tot P. stelt u dat u op uw gemak was en dat het moment leuk was. U gevraagd of u nog andere emoties had toen u besepte dat u P. leuk vond, zegt u dat u het niet echt kan vertellen omdat u toen nog minderjarig was. Verder stelt u enkel dat u wilde ontdekken en meer wilde. Er kan nochtans verwacht worden dat u op meer genuanceerde, doorleefde en uitgebreide wijze kan vertellen over de emoties die u toen voelde. Zeker omdat u op dat moment toch al vijftien jaar oud was en dat dit volgens uw eigen verklaringen het moment betreft dat u zich voor het eerst bewust werd dat u zich aangetrokken voelde tot mannen (CGVS, p. 8).

• U weet niets over P.. U kent zijn achternaam niet en geeft hiervoor als verklaring dat u toen nog klein was en dat de meeste namen van uw land moeilijk zijn. Dit is geen afdoende verklaring (CGVS, p. 21). Op het moment van de kus was u al vijftien jaar oud. Bovendien bent u zelf Nigeriaan waardoor verwacht zou kunnen worden dat u een naam uit uw eigen land zou kunnen onthouden. U verder gevraagd of u nog iets over P. weet moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.21).

• U wist evenmin met zekerheid wat er met P. gebeurde na jullie kus. Hij werd misschien geslagen maar u vermoedt dat hij niet gestraft werd omdat zijn broer voor de gemeenschap werkte (CGVS, p. 21). Dat P. er zo makkelijk van af kwam, klemt reeds met de algemene informatie over de bestraffing van dergelijke handelingen en hoe dan ook is het vreemd dat u niet met zekerheid wist wat er nog met hem gebeurde.

• Uw vader zou in 2008 gedood zijn ten gevolge van deze kus, uw huis werd geplunderd en u werd door uw eigen familie als zwart schaap beschouwd (CGVS, p. 10). U werd sindsdien ook gemeden door iedereen van uw gemeenschap (CGVS, p. 10). Toch bleef u blijkbaar in Ekpan wonen tot 2020, werkte u uw middelbaar en bijkomend een matrozenopleiding af, werkte u vier jaar lang als kraanoperator en kocht u er uw eigen woning in 2018 of 2019 (CGVS, p. 4). U verhuisde pas naar Lagos in 2020 nadat u – volgens u omwille van uw geaardheid – uw job verloor (vragenlijst CGVS d.d. 14/09/2022, vraag 3.5). Deze door u geschetste levensomstandigheden zijn allesbehalve plausibel en klemmen geheel met uw bewering dat uw hele gemeenschap op de hoogte was van uw kus en zich aldus niet wenste te associëren met u (CGVS, p. 10).

Uw onbestaande kennis over P., de vaagheid met dewelke u uw emoties beschrijft en uw hoogst onwaarschijnlijke verklaringen over uw levensomstandigheden in de periode hierna doen verder afbreuk aan het geloof dat gehecht kan worden aan de seksuele oriëntatie die u beweert te hebben.”

Verzoeker citeert in het verzoekschrift zijn verklaringen over zijn kus met P. tijdens het persoonlijk onderhoud en legt uit dat hij tijdens die eerste spontane en accidentele kus nog minderjarig was en dus nog veel te jong was om dit soort emoties een plaats te geven, zeker in de Nigeriaanse context. Hij verduidelijkt dat hij meer wilde en dit verder wilde ontdekken, wat benadrukt dat hij toen nog geen uiting kon geven aan zijn emoties, behalve dat hij dit als een aangename ervaring beschouwde, maar ook dat zijn emoties onstabiel waren ten gevolge van de ontdekking en het feit dat hij zijn oriëntatie allesbehalve vrij en open kon beleven. Verzoeker wijst erop dat hij zijn vader verloren is bij de ontdekking van zijn geaardheid en dat zijn moeder hem naar de

kerk stuurde in de hoop hem te zuiveren. Hij benadrukt tevens dat dit onderwerp volstrekt taboe was in zowel de Nigeriaanse maatschappij als binnen het gezin van verzoeker. Verder stelt verzoeker dat zijn onwetendheid met betrekking tot P. niet onlogisch is gezien het accidentele, eenmalige karakter van de kus, de gevolgen van de gebeurtenis en de afstand die onmiddellijk daarna van hem genomen werd. Verzoeker beaamt dat hij tot 2020 verbleef in zijn dorp, hoewel hij gezien werd als de persoon die gemeden moest worden omwille van zijn afwijkend gedrag. Verzoeker meent verder dat zijn verklaringen over zijn ontdekking van zijn biseksuele geaardheid en het feit dat hij in zijn dorp bleef wonen van ondergeschikt belang zijn bij de beoordeling van de waarachtigheid van zijn biseksuele geaardheid. Verzoeker stelt verder nog dat hij eenmalig betrappt werd als 15-jarige en dat hij toen gezien werd als een kind wiens gedachten, ideeën en overtuigingen wel nog bijgestuurd konden worden. Verzoeker verwijst verder naar zijn verklaringen waaruit volgens hem blijkt dat hij wel degelijk op zeer doorleefde, gedetailleerde en overtuigende wijze verklaringen heeft afgelegd over het eerdere en verdere van de ontdekking, beleving en ontwikkeling van zijn seksuele oriëntatie en hekelt dat verweerder hiermee geen rekening heeft gehouden.

Zo verzoeker verwijst naar zijn jonge leeftijd ten tijde van zijn eerste kus met P., dient opgemerkt dat verzoeker actueel 31 jaar en dus meerderjarig is, zodat wel degelijk kan worden verwacht dat verzoeker zijn ervaringen en gevoelens bij de ontdekking van zijn biseksuele geaardheid als minderjarige thans met het inzicht van een volwassene doorleefd kan toelichten. Dit is niet het geval. Verzoeker beperkt zich tot vage en ondoorleefde verklaringen over zijn gevoelens bij de ontdekking van zijn biseksuele geaardheid (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8).

Ook kan niet worden ingezien dat verzoeker niets weet over P., noch wat er met P. precies gebeurde na de betrapping (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21). Hoewel de kus inderdaad een eenmalige gebeurtenis was, blijkt uit verzoekers verklaringen immers dat hij speelde met P., dat P. in dezelfde gemeenschap als verzoeker woonde en P.'s broer voor de gemeenschap werkte en dat verzoeker tot 2020 in Ekpan bleef wonen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7, p. 21). Zelfs al zouden P. en verzoeker geen contact meer hebben gehad na de kus, is aldus redelijk te verwachten dat verzoeker meer gedetailleerde en specifieke verklaringen over P. zou kunnen afleggen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud – over het feit dat hij als kind de kleren van zijn moeder aandeed en geschminkt werd door zijn tantes, dat hij zich in de periode na de kus aangetrokken voelde tot mannen en vrouwen en verschillende relaties had, dat hij research deed over seksuele oriëntatie, dat er niet over gepraat werd binnen de maatschappij of zijn gezin en dat hij meer wilde na de kus (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9-10) – kunnen hieruit geen doorleefde beleving en diepgewortelde gevoelens met betrekking tot zijn voorgehouden seksuele geaardheid worden afgeleid. Het verzoekschrift tracht verzoekers verklaringen te nuanceren, maar gaat voorbij aan de oppervlakkigheid ervan en het ontbreken van doorleefde ervaringen die verzoekers voorgehouden geaardheid aannemelijk zouden kunnen maken.

Ook het gegeven dat verzoeker na de betrapping en daaropvolgende dood van zijn vader nog 14 jaar in Ekpan is blijven wonen en er een leven heeft opgebouwd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4), valt niet te rijmen met verzoekers bewering dat de gemeenschap op de hoogte was van de kus en dat verzoeker gemeden werd. Dat verzoeker in Ekpan zijn middelbare school kon afwerken, een matrozenopleiding kon volgen, werk had en zelfs een huis kon kopen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4), komt niet overeen met het profiel van iemand die door de gemeenschap werd uitgesloten. De stelling in het verzoekschrift dat verzoeker als 15-jarige eenmalig betrappt werd en dat hij toen beschouwd werd als een kind wiens gedachten, ideeën en overtuigingen nog bijgestuurd konden worden, staat in schril contrast met de bewering dat zijn vader gedood werd ten gevolge van deze ene betrapping en dat de gemeenschap zich niet wilde associëren met verzoeker.

7. Bovendien stelt verweerder terecht vast dat verzoeker onaannemelijk onwetend is over de mensen met wie hij relaties had. De bestreden beslissing motiveert dienaangaande als volgt:

“• Over uw eerste vriend, Ph., weet u enkel dat hij van uw staat was, maar niet van uw gemeenschap, dat hij enig kind was en verwend werd door zijn ouders en dat hij toen hij jonger was misbruikt is door een oudere man. U twee maal gevraagd of u nog iets over Ph. weet, antwoordt u telkens negatief. U kan u zijn volledige naam niet herinneren, omdat die niet gemakkelijk was (CGVS, p. 14). Verder kent u niet de naam van de ouders van Ph., weet u niet hoe Ph. ontdekte dat hij homoseksueel was (CGVS, p. 15), ook al was hij van in het begin open met u over zijn seksualiteit (CGVS, p. 14).

• De manier waarop u Ph. ontmoette is ongeloofwaardig in de Nigeriaanse context waar homofobie de norm is en homoseksuele relaties streng bestraft worden (zie blauwe map, 1). U vertelt dat Ph. al heel open met u was over zijn seksualiteit vanaf de eerste dag dat jullie elkaar ontmoetten. U weet echter niet hoe dat Ph. wist dat hij tegen u kon vertellen dat hij homoseksueel was, maar zegt dat het misschien was omdat u een warme groet gaf (CGVS, p. 14-15). Het is ongeloofwaardig dat u geen idee heeft hoe dat Ph. wist dat hij

tegen u kon vertellen dat hij homoseksueel was. Verder is het onwaarschijnlijk dat het geven van een warme groet, voldoende zou zijn in de Nigeriaanse context om tegen een vreemde zo snel en zo openlijk te vertellen dat hij homoseksueel is gelet op de ernst van de mogelijke gevolgen. Sterker nog, u denkt dat enkel zijn ouders op de hoogte waren van zijn seksuele geaardheid omwille van eerder seksueel misbruik (CGVS, p. 15) waardoor het des te frapperender is dat Ph. tegen u wel zo snel en openlijk vertelde over zijn homoseksuele geaardheid.

- Over uw tweede vriend, J., weet u enkel dat hij voor marine ingenieur studeerde en verder niets. U weet niet wat de naam van de moeder van J. was, u weet niet wie zijn broers of zussen zijn, u weet niet of hij het eerste kind was van zijn ouders of niet en u weet niet hoe hij ontdekte dat hij homoseksueel was. Toch zegt u dat u hem op een bepaald moment bijna elke dag ontmoette (CGVS, p. 16-17). Dat geen van deze onderwerpen ooit ter sprake kwam is allerm minst plausibel.

- Dat J. over uw geaardheid leerde toen hij een telefoongesprek tussen u en Ph. hoorde terwijl J. voor uw deur stond (CGVS, p. 16) getuigt eveneens van een onvoorzichtigheid in uw hoofd die moeilijk verenigbaar is met de Nigeriaanse context.

- U stelt dat u aan de vriendin waarmee u een relatie had na Ph. en J. verteld heeft over uw eerdere relatie met Ph.. Nadat u haar dit vertelde, verbrak ze de relatie en ging ze naar Lagos. U gevraagd of u veiligheidsmaatregelen nam voor u zelf nadat u haar dit verteld had antwoordt u negatief. U dacht dat "als het gebeurt, gebeurt het". Het maakte u niet uit. Dit is opnieuw een houding die onverenigbaar is met de Nigeriaanse context (CGVS, p. 21).

Het feit dat u zo weinig weet over uw partners en dat u onwaarschijnlijke handelingen uitvoerde in de Nigeriaanse context ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen."

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift te hebben verklaard dat hij nooit stabiele relaties heeft gehad. Hij herneemt zijn verklaringen over Ph. en meent dat hij wel degelijk een aantal zeer specifieke, gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over hem. Wat betreft de manier waarop verzoeker van Ph. ontdekte dat hij homoseksueel is, wijst verzoeker op het bestaan van een gaydar en citeert hij de (onvolledige) definitie hiervan volgens cavaria. Verder ontkent hij dat de manier waarop J. verzoekers seksuele oriëntatie te weten is gekomen van een onvoorzichtigheid getuigt, maar meent hij dat hieruit blijkt dat hij ervan uitging dat hij alleen was. Tot slot hekelt hij dat verweerder zijn verklaringen over zijn kortstondige relatie met een man in België niet heeft beoordeeld.

Zo verzoeker in het verzoekschrift wijst op zijn gedetailleerde verklaringen over Ph., kan slechts blijken dat verzoeker onaannemelijk onwetend is omtrent elementaire zaken zoals de familienaam van Ph. en de wijze waarop Ph. ontdekte dat hij homoseksueel was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14-15).

Ook verzoekers verwijzingen naar een gaydar kunnen niet rechtvaardigen dat Ph. in de context van de homofobe Nigeriaanse maatschappij het risico zou lopen om bij een eerste ontmoeting meteen zijn homoseksuele geaardheid aan verzoeker te onthullen. Zelfs al had Ph. het vermoeden dat verzoeker biseksueel geaard was, kan gelet op de Nigeriaanse context niet worden aangenomen dat Ph. verzoeker onmiddellijk in vertrouwen nam.

Voorts kan niet worden aangenomen dat verzoeker in de Nigeriaanse context dermate onvoorzichtig zou zijn tijdens een telefoongesprek met Ph. dat eender wie – in dit geval J. – dit gesprek zou kunnen afluisteren en zijn geaardheid te weten komen. De loutere ontkenning dat dit onvoorzichtig gedrag is, doet hieraan geen afbreuk.

Tot slot kunnen verzoekers oppervlakkige verklaringen over een kortstondige relatie met een man, die hij ontmoette in het metrostation en wie hij twee keer zag, zijn voorgehouden biseksuele geaardheid niet aantonen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17).

8. Verweerder stelt verder terecht dat verzoeker zijn lidmaatschap bij *Diamond* niet aannemelijk maakt:

- U bent inconsistent in uw verklaringen over twee leden van de groep, E. en G.. Aan de ene kant vertelt u dat u deze twee leden van de groep kent omdat ze actiever waren in de groep en vrijer waren. Ze kwamen ook vaker naar de bijeenkomsten (CGVS, p. 19). Het is dan ook opmerkelijk dat u daarna vertelt dat u geen idee heeft over het leven van G. en dat u zegt dat het enige wat E. gaf, een korte introductie van zichzelf was. Los daarvan gaven jullie niet meer details over jullie zelf (CGVS, p. 20).

- U legt geen enkel (begin van) bewijs neer van uw lidmaatschap."

Verzoeker verwijst andermaal naar zijn betoog, waarin hij benadrukt dat de *Diamond* organisatie een losse niet-georganiseerde groepering is van een 25-tal gelijkgezinde personen, die zich uitsluitend via WhatsApp organiseerden en waarvan hij amper een jaar lid is geweest, waarin hij verwijst naar zijn reeds afgelegde verklaringen over de organisatie en waarin hij beklemtoont dat de personen in dit soort groepen anonimiteit en privacy trachtten te beschermen.

Verzoeker weerlegt hiermee geenszins de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen over enkele leden van de groep. Verzoeker slaagt er niet in zijn voorgehouden lidmaatschap van de *Diamond* organisatie aannemelijk te maken.

9. Verweerder motiveert pertinent en draagkrachtig dat verzoeker zijn aanwezigheid op het feest van de *Diamond* organisatie, waar leden van de organisatie werden opgepakt, niet aannemelijk weet te maken:

“• U gevraagd om het feest te beschrijven vertelt u dat er geen thema was en dat het een open feest was voor iedereen. U gevraagd om nog iets te vertellen over het feest, kunt u niets verder zeggen (CGVS, p. 20).

• U weet niet of de zaal geboekt was of niet (CGVS, p.19). Dit getuigt van weinig interesse in de werking van de organisatie waar u zelf lid van was.

• U vertelt dat er geen voorzorgsmaatregelen genomen werden door u of andere leden van de organisatie om met het gevaar van zo een feest om te gaan, want jullie kenden de mensen in de groep. Andere mensen in het hotel wisten niet over jullie geaardheid. Het was een open feest en jullie waren niet voorzichtig want bij crossover heeft iedereen plezier en geslacht maakt niet uit. Het was zelfs het idee om u te mengen met andere mensen (CGVS, p. 19). Volgens vertegenwoordigers van *The Initiative for Equal Rights (TIERS)* en *International Centre For Advocacy on Rights to Health (ICARH)* vinden evenementen van de LGBTQ-gemeenschap in Nigeria echter plaats op vertrouwelijke of privéplaatsen omdat het risico op arrestatie anders te groot zou zijn (zie blauwe map, 1). Uw verklaring dat jullie geen voorzorgsmaatregelen namen op het feest waar u aanwezig was, dat het een plaats was waar iedereen kon komen en dat het zelfs de bedoeling was om zich te mengen met andere mensen is onwaarschijnlijk in de Nigeriaanse context.

• U weet niet wie er op het feest aanwezig was behalve Pa., E. en G., terwijl u zelf vertelde dat er meer dan dertig mensen aanwezig waren (CGVS, p. 12, 19)

• U weet niet welke mensen die aanwezig waren op het feest, opgepakt zijn door de politie. U weet zelfs niet welke namen voorkomen in het artikel dat u zelf neerlegde (CGVS, p. 18). In het artikel staat echter vermeld dat Fu.A., N.O., G.Ol., 'Na.Ez.' en Am.Nd. gearresteerde personen waren die de krant kon interviewen (zie groene map, 19). De vaststelling dat u niet eens de moeite deed om u te vergewissen van de inhoud van het artikel dat u zelf neerlegt ter staving van uw verzoek doet bovendien op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid en ernst van uw vrees.

• U vertelt dat u niemand kon bereiken om te weten wat er met de andere mensen gebeurd is na de politie-inval, omdat uw gsm in het hotel achterbleef en u dus van geen enkel lid van de *diamond*-organisatie nog de contactgegevens heeft. Buiten Pa. die u online heeft opgezocht en niet heeft gevonden, heeft u geen pogingen ondernomen om de andere leden van de organisatie te vinden (CGVS, p.22). Deze desinteresse in het lot van de andere leden van de organisatie waar u lid van was, is opmerkelijk.

• U verbleef na de raid op het hotel op 31 december 2021 nog zes of zeven maanden in Nigeria, waarbij u afwisselde tussen een hotel en uw huis (CGVS, p. 18-19). Dat u vreesde dat de Nigeriaanse autoriteiten u op het spoor waren maar vervolgens maandenlang terug naar huis keerde, overtuigt wederom niet.

Uw zeer beperkte kennis over het feest en de onwaarschijnlijke beschrijving van hoe het er aan toe ging, ondergraven verder de geloofwaardigheid van de door u beweerde seksuele geaardheid.”

Verzoeker stelt dat verweerder er onterecht van uit gaat dat dit een goed georganiseerde, gereguleerde en wettelijke organisatie betrof. Hij legt uit dat het feest op zich niet georganiseerd werd als een LGBTQ-feest, maar louter als een cross over feest wat niet meer is dan een oudejaarsfeest.

Hij stelt dat het op basis van een beschuldiging en een rapportering van iemand anders binnen de gemeenschap is dat de politie geïnformeerd werd dat er veel LGBTQ-personen op dat feest waren, waardoor zij effectief het onderwerp van een politiebestorming hebben uitgemaakt. Verzoeker benadrukt dat hij specifieke, kenmerkende verklaringen heeft afgelegd over de gebeurtenissen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen niet verder komt dan het herhalen van zijn reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen en het bevestigen van de waarachtigheid en detaillering ervan, maar voorbijgaat aan de terechte en pertinente vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing. Verzoeker gaat geheel voorbij aan het punt dat niet kan worden ingezien dat de *Diamond* organisatie, gelet op de homofobe Nigeriaanse context, een open feest zou organiseren en geen enkele voorzorgsmaatregel nam ter bescherming van de aanwezige (hoofdzakelijk) LGBTQ-feestvierders. Ook de vaststelling dat verzoeker nauwelijks op de hoogte is van het lot van andere leden van de organisatie, getuigt van een desinteresse in zijn eigen voorgehouden problemen en ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn aanwezigheid op het feest.

Verweerder merkte bovendien terecht op dat verzoekers vrees dat de Nigeriaanse autoriteiten hem na de raid op het spoor waren niet valt te rijmen met het gegeven dat hij vervolgens maandenlang terug naar huis keerde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18-19). Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat, niettemin verzoeker voorhield te vrezen dat de Nigeriaanse autoriteiten hem op het spoor waren, verzoeker Nigeria met zijn eigen paspoort en visum op legale wijze via de luchthaven heeft kunnen verlaten (verklaring DVZ, vraag 33). Indien verzoeker daadwerkelijk vreesde dat hij gezocht werd door de Nigeriaanse autoriteiten, kan niet worden aangenomen dat hij dergelijk risico zou nemen.

10. Gelet op wat voorafgaat heeft verzoeker zijn voorgehouden biseksuele geaardheid niet aannemelijk gemaakt, noch de hiermee gepaard gaande voorgehouden vervolgingsfeiten.

Verzoekers verwijzingen naar algemene informatie met richtlijnen voor de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming die gebaseerd zijn op seksuele oriëntatie vermogen aan de voorstaande vaststellingen geen afbreuk te doen.

11. De door verzoeker bijgebrachte documenten kunnen de voorstaande vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van de door verzoeker beweerde biseksuele geaardheid en de hiermee gepaard gaande voorgehouden vervolgingsfeiten niet wijzigen. Verweerder motiveert dienaangaande in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het psychologisch attest heeft geen invloed op de vaststellingen omtrent uw seksuele oriëntatie of wat er zich afspeelde in Nigeria. Van de foto’s van het vernielde huis is onmogelijk na te trekken waar, wanneer en in welke context ze getrokken werden. Uw schoolbadge, uw vier werkbades en uw veertien certificaten gelinkt aan uw werk zeggen niets over uw seksuele oriëntatie. Het artikel in de krant Vanguard maakt geen enkele melding van uw aanwezigheid op het feest waar u beweerde te zijn. Zoals hierboven reeds aangehaald bleek u ook niet op de hoogte van de inhoud van het artikel. Wat het artikel van Le Soir betreft moet worden opgemerkt dat dit Belgisch artikel werd doorgestuurd door uw advocaat zonder enige duiding. U kwam zelf niet terug op dit artikel toen u werd gevraagd of er nog iets gebeurde in verband met uw problemen na uw vertrek uit Nigeria (CGVS, p. 6). Dit artikel betreft louter uw verklaringen en kan de ongeloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie niet herstellen, noch zijn er enige concrete indicaties dat uw familie of andere personen in Nigeria op de hoogte zouden zijn van dit Belgische artikel, opgesteld in het Frans, enkel beschikbaar voor abonnees van Le Soir, waarin u overigens niet bij achternaam wordt genoemd. Het artikel kan deze appreciatie aldus niet beïnvloeden.”

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat het krantenartikel van Vanguard een objectief bewijsstuk is dat zijn verklaringen kracht bijzet. Daarnaast stelt hij over het krantenartikel in Le Soir dat hij duidelijk herkenbaar is op de foto die bij dit artikel gepubliceerd werd, dat de inleiding zijn naam, leeftijd en biseksuele geaardheid vermeldt en dat de foto en inleiding toegankelijk is voor niet-abonnees.

Verzoeker gaat eraan voorbij dat de bijgebrachte krantenartikelen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn biseksuele geaardheid niet kunnen wijzigen. Het artikel van Vanguard maakt geen melding van verzoekers aanwezigheid op het feest en bovendien blijkt verzoeker zelf onwetend over de inhoud ervan, wat de bewijswaarde ervan onderuit haalt. Het artikel van Le Soir is louter gebaseerd op verzoekers verklaringen, zodat dit geenszins kan gelden als bewijs van verzoekers voorgehouden biseksuele geaardheid.

Zelfs al bevat dit artikel een foto van verzoeker en maakt het melding van zijn voornaam, leeftijd en geaardheid, kan uit niets blijken – noch toont verzoeker dit aan – dat iemand in Nigeria op de hoogte zou zijn van dit in het Frans gepubliceerd artikel uit een Belgische krant, laat staan dat hij omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren in geval van terugkeer.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de actualisatie van de informatie en analyse bijgebracht door verweerder middels de aanvullende nota van 5 februari 2025, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaten Lagos en Delta geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS